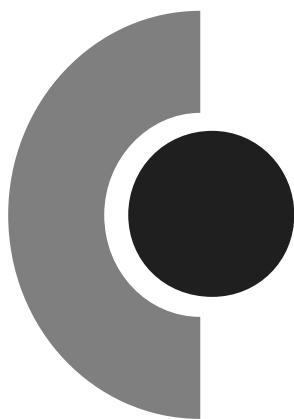

België-Belgique
P.B.
1160 Brussel 16
1/4288

DRIEMAANDELIJKS CONTACTBLAD TUSSEN SCHOOL, GEZIN EN OUD-LEERLINGEN.
REDACTIE, LAY-OUT EN DRUKWERK: PERSONEEL EN SECRETARIAAT.
V.U. M. HILLEN, Zandgroeflaan 2 1160 BRUSSEL – AFGIFTEKANTOOR: 1160 BRUSSEL 16

de uitkijk

Jaargang 37, nr. 119 - Pasen 2005

Lutgardiscollege
Zandgroeflaan 2
1160 Oudergem
www.lutgardiscollege.be

Inhoudstafel

Voorwoord	3
Opendeurdag Lutgardiscollege	4
De tolbrug	9
Twintigste Wiskunde Olympiade	11
Dagboek van een eerstejaars	13
Bella Italia	15
Juniors voor een verenigde wereld	17
Sportieve prestaties	19
Scholendebating	20

Vrolijk Pasen !

“Het nieuwe schooljaar start op donderdag 1 september om 9 uur”, luidt het veelvuldig herhaalde antwoord aan de bezorgde ouders die aan de hand van het vergaren van zoveel mogelijk informatie er alles aan proberen te doen opdat zoon- en/of dochterlief toch maar een goede start in de nieuwe school zou nemen. Die zaterdag 12 maart aan het einde van een succesvolle opendeurdag was er ineens het besef: “we zijn al volop met volgend schooljaar bezig!” Onze tijdsnotie jaagt ons vooruit. Salvator Dali weet er alles van.

Help, zo snel hoeft het nu ook weer niet te gaan. We willen nog even rustig de projecten van 2004-2005 tot een goed einde brengen. Het brainstormen voor de tweede editie van de solidariteitsactie Born in Africa is in volle gang. De leerlingen doen er alles aan om ook dit jaar weer creatief uit de hoek te komen, zinvolle acties op touw te zetten, en zoveel mogelijk geld in te zamelen voor het schoolproject in Zuid-Afrika van onze oud-leerling Isabelle De Smul. En ja, het engagement van de jongeren, zo dikwijls in vraag gesteld, is nog aanwezig. Ze kunnen en willen hun schouders wel zetten onder een goed project dat hen aanspreekt.

Ook de milieuraad timmert verder aan de figuurlijke weg met een bewustere afvalpreventie (betere sortering dankzij de nieuwe blauwe vuilnisbakken met sticker) en een rationeler, zuiniger waterbeleid. Het behalen van het eerste label van ‘groene school’ is voor deze jongeren en ons college geen einddoel op zich, de volgende jaren wordt gemotiveerd gewerkt aan het behalen van het tweede label.

Jammer genoeg is het niet allemaal rozengeur en maneschijn, want we kunnen toch niet zomaar, zonder meer voorbij aan de zoveelste ronde nieuwe besparingen in het onderwijs. Het hulpopvoedend personeel wordt in Vlaanderen met 5% ingekrompen. Maar wat met de preventieadviseurs (veiligheid), leerlingenbegeleiding, de dubbele boekhouding enz.? Extra opdrachten die de scholen vanuit andere ministeries opgelegd kregen en die vaak naar deze personeelsleden werden toegeschoven. Bovendien wordt ook bespaard op het aantal in te richten uren. Slechts 96,57% van het urenpakket waar een school recht op heeft wordt gesubsidieerd. Dit betekent een groter aantal leerlingen per klas, minder individuele aandacht, enz. Een fraaie beloning voor de uitstekende resultaten van ons onderwijs in het OESO-rapport.

De wensen voor Pasen willen we zeker behouden. De twee weken vakantie zullen deugd doen en als het weer nog een beetje meezit gooien we er ons weer enthousiast tegenaan in april, omdat we geloven in wat we doen!

M. Hillen, directeur

Opendeurdag Lutgardiscollege

Toen ik op zaterdagmiddag 12 maart naar school reed, was het ongewoon druk op de autosnelweg in de richting van Oudergem. Zou het kunnen dat we allen hetzelfde doel voor ogen hadden: "Zaterdag 12 maart 2005, ODD" (of opendeurdag) in het Lutgardiscollege te Oudergem? Velen hebben die namiddag inderdaad de weg gevonden naar onze school.

Diep gebukt onder de zware last van een vouwkrat vol boeken over Romeinse en Griekse mythologie, kleurige tafellakens en enkele porties dadels, vijgen en olijven klom ik de trap op naar het lokaal waar het vak Latijn zou voorgesteld worden. Toen ik het lokaal binnenging, liet ik van pure verbazing het krat bijna op mijn tenen vallen.

Ik had het "veni, vidi, victa"-gevoel: dit is een variant op wat Julius Caesar ooit ervoer en algemeen bekend is als het "veni, vidi, vici"-gevoel. Ik kwam, ik zag en ik was "victa": "overwonnen, verpletterd":

Mijnheer Debraekeleer had heel het lokaal herschapen in een tempel van Romeinse en Griekse wijsheid. Stapels kleurige boeken en affiches over alle facetten van ons vakgebied lagen op de tafels uitgesteld. Het belooft een boeiende namiddag te worden.

Eens ik van de verbazing bekomen was, overviel mij een gevoel van onweerstaanbare nieuwsgierigheid. Ik wou terug weg om te zien wat mijn collega's allemaal in petto hadden. Beroepshalve was ik echter de hele namiddag aan mijn lokaal gekluisterd, om er de stroom van bezoekers te woord te staan. Hoe zou mijn nieuwsgierige ziel dit overleven?

"Ik had het *veni, vidi, victa*-gevoel"

Ah, daar boden zich twee redders in nood aan. Joeri en Pelle, twee van mijn discipelen, kwamen het lokaal binnengewandeld met de vraag wat ze konden doen. Ik had mijn antwoord meteen klaar: "Neem pen, papier en een fototoestel en ga op verkenning. Kom me regelmatig melden wat er hier vandaag op school te zien en te beleven is!"

Enthousiast trokken de twee reporters erop uit. Nog geen vijf minuten later stoven ze rood van opwinding de klas terug binnen: "Mevrouw, mevrouw, in 2A, bij Frans, een knappe blondine, vooraan op de lessenaar!" U begrijpt dat ik toen héééél nieuwsgierig werd. "Ze spreekt niet, mevrouw. Ze kan niet bewegen, ze glimlacht alleen maar: het is een pop!" Dit initiatief van mijnheer De Kock was ongetwijfeld een publiekstrekker. Heel het lokaal Frans was volgens mijn privé-verslaggevers prachtig versierd. Na deze boodschap gingen ze er weer vandoor.

"Ze spreekt niet, mevrouw.
Ze kan niet bewegen, ze
glimlacht alleen maar."

Tegen het eind van de namiddag werd mij een beknopt verslag afgeleverd van de activiteiten in de verschillende vaklokalen en de sportzaal. Voor de historici die deze tekst binnen enkele eeuwen misschien op zijn waarheidsgehalte zullen onderzoeken: dit is géén ooggetuigen-

verslag, maar een verslag uit tweede hand, weliswaar gebaseerd op een heel betrouwbare bron!

Bij de schoolpoort stond een ontvangstcomité klaar van vijfde- en zesdejaars, deskundig klaargestoomd door mijnheer Van den Broek. Als doorwinterde LCO-kenners leidden zij de bezoekers rond. De flair waarmee sommigen zich van hun taak kweten werkte aanstekelijk.

Over wat er in de sportzaal te beleven was, waren Joeri en Pelle heel enthousiast: de sportleraars had een hele reeks mini-toernooien georganiseerd voor handbal, netbal, volleybal, basketbal en zaalvoetbal. Dat zorgde voor een geanimeerde sfeer. "Een gezonde geest in een gezond lichaam" zijn in onze school geen loze woorden.

In de vaklokalen moesten de nieuwe leerlingen "in spe" opdrachtjes uitvoeren. Hiermee konden ze puzzelstukjes verzamelen. Een afgewerkte puzzel was goed voor een blitse LCO-pen. Met grote ijver stortten alle nieuwelingen zich dus op de "schattenjacht".

De leraars technologische opvoeding, wetenschappelijk werk, biologie, scheikunde en fysica hadden voor de bezoekers boeiende, verrassende proefjes voorzien. In de klas van mevrouw Laureyssens, mijnheer Camps en mijnheer Erickx kon je wat bijleren over elektrische geleiding. Mevrouw Croonenberghs

en mijnheer De Ridder wijdden hun bezoekers in de lichaamsbouw van mensen en dieren en in de plantenwereld. Mevrouw Soret wijdde de bezoekers in in de geheimen van het vak technologie en voor mensen met stalen zenuwen en een heel vaste hand, had ze nog een leuke uitdaging.

Voor wie graag met blokken speelt en over

wat ruimtelijk inzicht beschikt had onze wiskundelerares mevrouw Mortier een toffe opdracht. Ze schotelde haar gasten een plannetje van een blokkenconstructie voor dat ze moesten nabouwen. Wie hopeloos in de knoei raakte, werd door haar met de glimlach gered! In het lokaal ernaast, bij mevrouw Ceuppens, kon je je creatief uitleven. De opdracht bestond erin dat je met krijt of stift je naam in graffitiestijl op een paneel moest schrijven. Dat was pas "cool". Intussen kon je nog het artistieke talent van de eerstejaars bewonderen. Heel de klas 1A4 was omgetoverd in een kleurige tentoonstellingsruimte.

Een beetje verder kon je in de bibliotheek een praatje slaan met mijnheer Vandervaeren en mijnheer Vanderstraeten, twee enthousiaste leraars van

onze moedertaal. In het lokaal ernaast waande je je God in Frankrijk, maar daar hebben we het al over gehad ! Mevrouw Struye gaf er ook uitleg over de inhoudelijke aspecten van het vak Frans. Engels werd gepresenteerd door mevrouw Deferm. In het ICT-lokaal liet ze de geïnteresseerden testjes doen op

de computer. Dat viel blijkbaar erg in de smaak. Als je wat te weten wou komen over het vak Duits, kon je terecht bij mijnheer Luyckx.

Onze nieuwe godsdienstleraar, mijnheer Schoenmaekers, liet de schattenjagers op speurtocht gaan in het Oude en Nieuwe Testament. In het ICT-lokaal in de nieuwbouw fotografeerden mevrouw Verheyden en mijnheer Bayens je met hun digitaal foto toestel en voor je het wist, stond je foto op een site. Er was dus echt wel van alles te beleven ! In het muzieklokaal zat de sfeer er echt in:

met mijnheer Vandermosten aan de piano brachten leerlingen vrolijke muziekstukjes. De hit van die namiddag was volgens mijn verslaggevers de "Nanabanana": een nummer waarbij je onmogelijk stil kon blijven zitten. Leerlingen begonnen er dan ook spontaan de macarena te dansen.

Naast de verschillende vaklokalen, kon je ook een lokaal bezoeken waarin de projecten werden voorgesteld en waar foto's werden geprojecteerd van onze culturele avond 2004.

"Op 27 april en 28 april zorgen leerlingen en leraars van het Lutgardiscollege voor een spetterende avond vol muziek, woord en dans in de Bosuil in Jezus-Eik!"

De derde editie van dit mooie initiatief komt eraan: op woensdagavond 27 en donderdagavond 28 april zorgen leerlingen en leraars van het Lutgardiscollege voor een spetterende avond vol muziek, woord en dans in de Bosuil in Jezus-Eik! Er wordt al weken keihard voor geoefend, dus dat belooft!

Hebben we nu alles verteld? Zijn we niemand vergeten? Op het verslag van Pelle en Joeri lees ik nog dat je in klas 1A2 uitgebreide informatie kon krijgen over het eerste jaar. Mevrouw Geldhof die al zoveel jaren klastitularis is in het eerste jaar, was hier ongetwijfeld de geknipte figuur voor. In het inschrijvingslokaal was het soms zelfs aanschuiven en dat is natuurlijk heel goed nieuws!

Wie even wilde bekomen van al die indrukken, kon in de refter genieten van een kopje koffie en een heerlijk stuk gebak. De leerlingen van het derde jaar hadden voor een grote variatie aan heerlijke cakes en wafels gezorgd onder leiding van mevrouw Vanderstockt en mevrouw Verbeken. Hiermee hopen ze de kosten van hun reis naar Engeland wat te drukken.

Zoals de aandachtige lezer merkt, was er op 12 maart heel wat te beleven in het Lutgardiscollege.

Interesse ? Bekijk dan zeker de andere foto's op www.lutgardiscollege.be

Pelle Briffoz en Joeri Deletter uit 2B
Els Marchand, lerares Latijn

De tolbrug

Oud-leerling Tom Dekock (promotie 1995) is leraar aan het K.A. Etterbeek, maar houdt zich daarnaast intensief met toneel bezig. Samen met een paar enthousiaste medewerkers vormt hij de toneelgroep "Salva Mea". Momenteel staat de bewerking van de gelijknamige, succesrijke jeugdroman "De tolbrug" van de Britse auteur Aidan Chambers op hun programma. Op vrijdagmiddag 18 februari jl. liep het cultureel centrum Den Blank in Overijse vol met onze leerlingen uit de hoogste drie jaren en met, weliswaar een half uur te laat, evenveel leerlingen uit het K.A. Etterbeek.

Het thema van het stuk is de zoektocht naar de eigen identiteit, een problematiek die de eigentijdse jeugd zeker niet vreemd is.

De intrige wordt door elk van de personages verteld, wat eigenlijk betekent dat de toeschouwer dezelfde feiten te weten komt maar gekleurd door de bril van elk van hen. Dit personele vertelperspectief is typisch

voor het moderne verhaal, dat de "in stukjes gevallen" hedendaagse wereld met "ieder zijn waarheid" wil reflecteren. Uiteraard wordt er niet het hele stuk door "verteld", er wordt ook "gespeeld". Op belangrijke ogenblikken in het verhaal, stappen de personages in een scène. De ironische humor in de gespeelde scènes maken het voor het publiek gemakkelijker om de "zware" thematiek te verwerken.

"Bij de bespreking achteraf in de klas, bleek dat "De tolbrug" bij onze leerlingen geen onverdeeld succes was.."

Bij de bespreking achteraf in de klas, bleek dat "De tolbrug" bij onze leerlingen geen onverdeeld succes was. Een deel van onze leerlingen was niet opgetogen over de voorstelling. Ongetwijfeld is één van de redenen hiervoor dat het publiek achter ons te rumoerig was.

Uit het logboek Nederlands van Sarah Vanhoudt (6B) lichten we hieronder een passage die betrekking heeft op het stuk. Zij zoekt eveneens een verklaring voor de koele reactie van ons jongerenpubliek.

R. Vandervaeren, leerkracht Nederlands

De tolbrug is een herwerkt theaterstuk, gebaseerd op het gelijknamige jeugdboek. Het gaat over een jongen die alles in de steek laat en in een afgelegen tolhuisje gaat werken en wonen, om er zichzelf te zoeken.

Ik was verbaasd over de negatieve reacties achteraf. Velen noemden het "saai", "slaapverwekkend", etc. Ik vond het helemaal niet saai. Ik vond het een ongelooflijk gevoelig thema, overgoten met een tikkeltje humor, waardoor het toch niet te zwaar werd om te verwerken.

Misschien werd de doelgroep niet goed bepaald. Ik denk dat het motief depressie en zich niet goed voelen in zijn vel niet iets is wat jonge mensen graag behandeld zien. Zowel jongeren als ouderen hebben met zulke gevoelens te kampen, maar de meeste jongeren blijven er niet bij stilstaan. Ze zijn gelukkig, oppervlakkig en beschouwen depressieve mensen als gek. Ik denk dat je een dosis diepzinnigheid nodig hebt om van zo'n thema te houden.

Er waren ook negatieve reacties over de acteurs. Ik vond dat ze goed gespeeld hebben, ondanks hun onervarenheid. Ik denk dat ze een grote toekomst tegemoet gaan. Als ze nog veel stukken spelen, zal het beetje onzekerheid dat er ongetwijfeld was, wel verdwijnen. Op een podium staan is al iets beangstigends, en als je afgeleid wordt door geluiden in het publiek, dan moet het dubbel zo moeilijk zijn om te spelen.

Interesse? Bekijk dan zeker de
speeldata van dit toneelgezelschap
op www.salvamea.be

Sarah Vanhoudt, leerling van 6B

Twintigste Vlaamse Wiskunde Olympiade

Eigenlijk kunnen we het een traditie noemen. Lang geleden startte Mr. Van Uytfanghe, leraar wiskunde in het Lutgardiscollege, met het ronselen van kandidaten voor de Wiskunde Olympiade. Ronselen is een groot woord, want de leerlingen van de 6u en 8u wiskunde hadden af te rekenen met een zekere vorm van "zachte dwang". Toen hij met pensioen ging, is het een beetje stil geworden rond de Olympiade, maar sinds een aantal jaar, is onze school weer één van de vaste deelnemers en je raadt het niet, maar sommige leerlingen kijken er echt naar uit. Geef toe, je moet er echt wel zin in hebben om op een woensdagnamiddag in januari je zelf te verplichten 30 aartsmoeilijke vragen op te lossen.

Voor de eerste ronde wordt er drie uur uitgetrokken. In het geval een juist antwoord is gegeven, krijgt de kandidaat 5 punten, voor een fout antwoord 0 punten en een blanco brengt 1 punt op. Je hebt telkens de keuze uit 5 antwoorden, maar of dat echt het probleem vergemakkelijkt, blijft nog af te wachten.

Een aantal voorbeeldjes van vragen en problemen die aan bod komen:

- a) Jan liegt altijd op maandag, dinsdag en woensdag en niet op de overige dagen. Piet liegt altijd op donderdag, vrijdag en zaterdag en niet op de overige dagen. Op een dag zegt Jan tegen Piet: "Morgen zal ik liegen." Piet reageert: "Morgen zal ik ook liegen." Op welke dag vond dit gesprek plaats?
a) woensdag b) donderdag c) vrijdag d) zaterdag) zondag
- b) De rest bij deling van $555\dots555$ (2005 cijfers 5) door 6 is gelijk aan
a) 1 b) 2 c) 3 d) 4 e) 5
- c) Op een zonnige dag genieten 8 personen op een terras van een drankje: Ofwel 1 koffie, ofwel 1 pils, ofwel 1 blonde trappist. De prijzen zijn respectievelijk 1,40 euro, 1,60 euro en 2 euro. De totale rekening

bedraagt 14,60 euro. Hoeveel personen hebben een blonde trappist gedronken?

a) 2 b) 3 c) 4 d) 5 e) 6

d) Het aantal snijpunten van de grafieken van $f(x) = \sin(2x)$ en $g(x) = x/2005$ bedraagt

a) 2005 b) 4010 c) 8019 d) 8020 e) oneindig veel

Sinds 3 jaar bestaat er ook een Junior Olympiade, voor leerlingen van de tweede graad. Dit jaar namen deel voor het LCO: Gauthier Dierickx, Patrick Jacobs, Thomas Rondou, Roby Guns, Annelies Surkyn, Olivier Verhaegen, Kevin Weggelaar, Inge Van Parijs, Els Declercq en Steven Vanhoren.

Voor de eigenlijke Olympiade, voor leerlingen van de derde graad, namen dit jaar deel: Fabrice Van Espen, Philippe De Ruyscher, Frederick De Ryck, Jan Kunnen, Sammy Mahdi, Mathieu Meremans, Erwin Van Parijs, David De Vleeschouwer, Arnaud Carbonez en Sébastien Van Durme.

David De Vleeschouwer(6C) en Erwin Van Parijs(6C) deden het zo goed tijdens de eerste ronde, dat ze zelfs geselecteerd werden voor de tweede ronde die doorging op woensdag 2 maart. Voor de proef van de tweede ronde werden er weer 30 problemen voorgeschoteld, maar die moesten nu op twee uur worden opgelost.

Alleszins een dikke proficiat aan deze twee en aan alle leerlingen die dit jaar een woensdagnamiddag opgeofferd hebben aan "knobbelplesier".

Krijg je de kriebels te pakken? Je kan voor meer info en vragen altijd eens gaan kijken op www.vwo.be

D. Buys, leerkracht wiskunde
PS. Voor de geïnteresseerden, hier volgen de juiste oplossingen: a - e - d - c

Dagboek van een eerstejaars

Maandagmorgen. Mijn wekker maakte me duidelijk dat een nieuwe schooldag begint. Na het ontbijt neem ik mijn boekentas die al klaar staat van gisterenavond en ik spurt naar de halte aan de Oudebaan. Daar staan al enkele ouderejaars te wachten op de schoolbus. Die komt even later eraan. Ik stap op en begroet Juul, onze buschauffeur. Juul ziet er misschien uit als een viking, maar hij is altijd even vrolijk, waarschijnlijk ook doordat Radio Donna zachtjes speelt. De bus is nog zo goed als leeg en ik kan mijn plekje rustig kiezen. Het is dan ook nog vroeg.

Aan de volgende halte stap een klasgenote op. Ik vraag of zij haar oefening voor wiskunde heeft gemaakt. Ze toon me de oplossingen en ik vergelijk mijn werk snel. We zijn het dus niet eens over een oefening. Ik leg mijn oplossing uit, maar zij blijkt met haar uitleg gelijk te hebben. Snel verbeteren en hopen op een tien. Ondertussen neem het lawaai in de bus toe naarmate we de school naderen. Op maandagmorgen zijn blijkbaar een heleboel leerlingen goed uitgeslapen.

Het is snel 8.25u. en de bus stopt aan de schoolpoort. Wij springen naar buiten, de ouderejaars strompelen naar buiten. De bel klinkt en we gaan in de rij staan. Gelukkig duurt dit niet te lang want vanmorgen is het vreselijk koud.

Het eerste uur volg ik Latijn. Ik heb voor twee uur gekozen omdat ik er niet helemaal zeker van was of ik dit zou kunnen. Het valt zeer goed mee. Meneer Debraeckelee is niet zo streng als hij eruit ziet. Wel moeten we een heleboel woordjes leren, maar na een tijdje gaat dat als vanzelf.

Het tweede uur hebben we wiskunde. Ik geef mijn huiswerk over gehele getallen af. Deze les gaat echter over vlakke figuren. Het is heel moeilijk en ik probeer zo goed mogelijk te volgen.

"Ik zal het na de les aan mevrouw Verdrengh vragen, of straks haar opzoeken in de leraarskamer."

Er is een stukje dat ik niet begrepen heb, maar waarschijnlijk gaan de anderen lachen als ik er een vraag over stel. Ik zal het na de les aan mevrouw Verdrengh vragen, of straks haar opzoeken in de leraarskamer.

10.10u. Speeltijd. Nog even mijn vraag stellen en het antwoord is heel simpel, maar duidelijk (was het dan toch een domme vraag?). Na de speeltijd hebben we Nederlands van mevrouw Deferm. We zien een heleboel uitdrukkingen waarvan ik al de helft kende. Het is heel grappig hoe sommige uitdrukkingen ook in andere talen bekend zijn.

THE EASTER BUNNY GETS A RUDE AWAKENING.

Dan is het tijd voor een extra uur Frans. Ik volg twee extra uren Frans, naast twee uren Latijn. In Brussel heb je die taal toch meer nodig dan Latijn, hoewel ik dat heel graag doe.

12.05u. Middagpauze. Ik ga naar de refter en eet daar mijn boterhammen. Het is mooi weer vandaag, dus blijf ik buiten spelen. Mijn lessen zijn goed voorbereid en de middagstudie heb ik bijgevolg niet nodig.

13.15u. Nog drie uur les. Eerst beginnen we met Aardrijkskunde van mevrouw

Croonenberghs. De lest gaat over het klimaat en het weer. "Wat zijn de vorstmaanden?", vraagt de juffrouw. "Dat zijn de maanden die in Vorst voorkomen", antwoordt de slimste van de klas. We liggen in een deuk van het lachen.

Dan hebben we LO met meneer Viaene. Oefeningen aan de rekstok. Ik was tweemaal op mijn gezicht gevallen, als mijn klasgenoten mij niet tijdig hadden opgevangen. Snel omkleden en dan naar de speelplaats voor de namiddagspeeltijd.

15.10u. Laatste uur: Frans van mevrouw Geldhof. Hier moet ik mij bewijzen. Ik kan nog lang niet wat de Franstaligen kunnen, maar het gaat toch al veel beter dan in het begin van het schooljaar.

16.05u. Naar huis! In de bus vraag ik nog snel aan mijn klasgenote, voor zijn uitstapt, of we iets speciaals moeten doen tegen de volgende dag. Ja, oefeningen over uitdrukkingen afwerken. Ik neem afscheid en een tijdje later moet ik afstappen. Tot morgen, Juul.

Interesse ? Bezoek eens onze website voor informatie over busroutes enz.:
www.lutgardiscollege.be

Leerlingen van het 1ste jaar

Met het zesde jaar naar

Bella Italia !

Het eerste lentezonnetje doet ons al dromen van vakantie. Voor de leerlingen van het zesde jaar is vakantie niet ver meer weg. Op 29 april vertrekken ze richting Italië.

Wat bij het begin van het schooljaar een verre reis leek te zijn, heeft zijn plaats duidelijk opgeëist. Verhalen en anekdotes van afgestudeerde leerlingen doet hen meer en meer watertanden en verwachtingsvol uitkijken naar deze week.

Op 29 april nemen we 's avonds afscheid van de ongelukkigen, die niet mee kunnen en vertrekken we richting zon. Rond de middag komen we 's anderendaags aan in Montecatini, waar ons eerste hotel zich bevindt. Hier verblijven we 5 dagen en van hieruit verkennen we een groot deel van Chianti-streek en omgeving.

Montecatini Terme, is zoals de naam het zegt, een echte, mondaine thermenstad. Dat uit zich ook in het stadsbeeld: opgesmukte dames en heren, die hier komen kuren en op vrije momenten de stad induiken op zoek naar de allernieuwste snufjes op modegebied. Inkopen worden afgewisseld met terras- en restaurantbezoek, waarschijnlijk om de verloren gegane calorieën aan te vullen. De eerste dag verkennen we Montecatini Alto, gelegen op een heuvel. Daar kunnen we genieten van een gezellig terrasje en onze keuze maken uit meer dan 40 verschillende smaken voor ons eerste ijsje.

De volgende dag bezoeken we Siena en San Gimignano. Siena is een stad gebouwd op zeven heuvels en dat zullen we geweten hebben. Door de pestepidemie van de 14e eeuw moest Siena zijn concurrentiepositie opgeven en is de tijd er eigenlijk blijven stilstaan. Het bekendste plein van Siena, Il Campo, is jaarlijks het toneel van de Palio, de traditionele paardenkoers, die

tweemaal per jaar wordt gehouden. San Gimignano is de stad van de torens en bijzonder pittoresk. De hele dag verkennen we de mooiste panorama's van de Chianti-streek.

De volgende dag staan Pisa en Lucca op het programma. In Pisa bezoeken we het hele complex: de campanile (beter bekend als de scheve toren), de duomo, het battistero en het Campo Santo (de begraafplaats). Lucca is een vestingstad. Op de vestingmuren zijn boulevards aangelegd waarop je kan wandelen en fietsen. Wij huren fietsen om de stad te verkennen.

Hierna volgen 2 bijzonder drukke dagen. We bezoeken Firenze. Gedaan met de rust van de vredige stadjes van de voorbije dagen. Firenze is een bruisende stad en daar kunnen we niet aan ontsnappen. Vespa's en auto's maaien je de benen van het lijf en we reppen ons van de ene bezienswaardigheid naar de andere. We proberen het geheel te ordenen door te starten en te beginnen op een grote hoogte: de piazzale Michelangelo en de koepel van de duomo. Aan onze voeten liggen alle leuke dingen die we van dichtbij gaan bekijken: palazzo Pitti en Boboli-tuinen, de Capella dei Principe, waar sommige leden van de machtige Medici-familie zijn begraven, de duomo met zijn imposante koepel, het battistero met zijn poorten van het paradijs, ...

Op het einde van de tweede dag mag het weer wat rustiger: wij brengen een bezoek aan de wijnboer. Ambiance verzekerd.

Daarna is het valiezen pakken om te vertrekken naar het Gardameer en een bezoek te brengen aan de romantische stad Verona, jawel, die van Romeo en Julia. 's Anderendaags doen we een bergwandeling en bezoeken we een gletsjer.

Zaterdag 7 mei komen we terug. Omdat we moeten. Maar met een hoop foto's en herinneringen aan een bijzonder leuke week.

Ciao!

3-6 februari 2005

Congres Juniors voor een Verenigde Wereld

Van 3 tot 6 februari heeft in Castelgandolfo bij Rome het internationaal congres van de Juniors voor een verenigde wereld (focolarebeweging) plaatsgehad. Er waren 870 Juniors tussen 13 en 17 jaar aanwezig waaronder een delegatie van 15 Belgen uit Vlaanderen, Brussel en Wallonië. Verder waren alle landen van Europa vertegenwoordigd en er was ook een delegatie van 40 Juniors uit Brazilië en Argentinië.

Het was voor mij de tweede keer dat ik zo'n congres meemaakte en het is echt een buitengewone ervaring! De Gulden Regel "doe aan de andere wat je graag hebt dat hij aan jou zou doen en doe niet aan de andere wat je niet zou willen dat het aan jou gedaan wordt", ligt aan de basis van zo'n bijeenkomst. Hiervan kunnen we onmogelijk afstappen als we ons steentje willen bijdragen om aan de eenheid in de wereld te bouwen. Onder ons is er dan ook een supergoede sfeer! We proberen om naar de anderen toe te gaan, ondanks de verschillen in taal en cultuur. Samen steken we onze handen uit de mouwen om onze leefregel concreet in praktijk te brengen... . Het gaat niet altijd vanzelf om iedereen op dezelfde manier te beminnen, zonder onderscheid te maken, om naar de anderen te luisteren als je zelf van alles te vertellen hebt, om te vergeven als de ander je gekwetst heeft... . Gelukkig zijn we met velen die op dezelfde wijze proberen te leven, dat is onze kracht om altijd samen te herbeginnen. Voor diegene onder ons die gelovig zijn, ligt hun kracht ook in het feit dat ze Jezus' voorbeeld willen volgen. Wie heeft er een grotere liefde dan Hij gehad? Hij is zelf op het kruis voor ons gestorven. Dat is onze maat van liefde voor elke naaste die we tegenkomen: beminnen, bereid zijn om ons leven voor mekaar te geven. Het klinkt misschien overdreven, niet echt doenbaar en toch ervaar ik en de andere Juniors dat zo leven ons echt gelukkig maakt! Natuurlijk lukt het ons dikwijls niet, maar we doen voort! Zo'n congres is dan ook een moment om weer nieuwe krachten op te doen en er verder voor te gaan. Dit jaar was een van de grote onderwerpen de "cultuur van het geven".

We hebben in het totaal 33 projecten in de wereld die we zo vorm geven: studiebeurzen, warme maaltijden en schoolboeken. We geven zo de kans aan tal van jongeren om dagelijks te eten, om naar school te gaan. Hoe steunen we dit concreet? Door acties op touw te zetten om geld te verzamelen, door onze persoonlijke bijdrage te geven. Toen we de ervaringen hoorden van de Juniors uit Argentinië en Brazilië kregen we een schok. We beseften dat ze, ook al hadden ze zelf niets volgens ons, echt alles gaven en niets voor zich hielden. Het belangrijkste van die cultuur van het geven, is dat we niet alleen

acties doen, maar dat vooral elk van ons voor zichzelf de vraag stelt: wat heb ik echt nodig? Misschien kopen we dan iets minder of verzaken we aan iets anders. Zo proberen we van tijd tot tijd in onze kamer rond te kijken en te zien wat er overbodig is. We leggen alles samen en zien wie het kan gebruiken, en soms gebruiken we de dingen om weg te geven of om te verkopen. Het is niet altijd gemakkelijk om afstand te doen van een toffe trui maar die je uiteindelijk niet meer aandoet omdat ze te klein geworden is.

We willen de liefde vooral niet voor onszelf houden. Zo zijn we ook een ganse namiddag naar een bejaarden tehuis gegaan. Samen met een groepje Juniors uit Sardinië hadden we liedjes, spellen enz. voorbereid. Eerste en vooral hebben we onder ons de sterke ervaring opgedaan dat noch taal noch leeftijd een obstakel was en dan bij de bejaarden zelf werd die ervaring bevestigd. We gooiden ons erin ook al spraken we geen woord Italiaans, maar een glimlach, een arm om een schouder, spreekt boekdelen. De reactie van de bejaarden was buitengewoon! Het was een ongelooflijk mooie namiddag! Wij wilden alleen onze liefde met hen delen en we kregen die honderdvoudig van hen terug! Een oude mijnheer nam onze micro en is zelf een liedje voor ons beginnen zingen!

Wat mij vooral bijblijft van dit congres is dat ik elk moment kan bouwen aan die eenheid door voor de anderen te leven en dat dat mij echt gelukkig maakt. Ik heb het echt ondervonden met die 870 die we waren, en het is een realiteit die we ook hier in België met de Juniors voor een Verenigde Wereld voortzetten.

Christel AbdelMassih, leerling van het 2de jaar

Op dit ogenblik is de focolarebeweging over de hele wereld verspreid en is zij één van de talrijke spirituele stromingen die in de laatste 60 jaar ontstaan zijn in de schoot van de katholieke Kerk. Zij is aanwezig in 182 landen en is een inspiratiebron voor meer dan 4 miljoen mensen, waarvan 140.000 actieve en geëngageerde leden. De beweging staat open voor iedereen. Leeftijd of sociale status spelen geen rol. Ook christenen van andere Kerken, gelovigen van andere godsdiensten en mensen zonder godsdienstige overtuiging maken deel uit van deze wereldwijde familie. In België bestaat de focolarebeweging sinds 1958 en telt er ongeveer 3500 actieve leden en enkele tienduizenden sympatisanten. Interesse? Bekijk dan zeker even de volgende site: www.focolare.be

Sportieve Prestaties

datum	groep	klas	sport	uitslag
donderdag, januari 20, 2005	jongens	1a1-1a2	Basket	17 - 26
vrijdag, januari 21, 2005	jongens	1a3 -1a4	Basket	11 - 6
maandag, januari 24, 2005	meisjes	1a1-1a4	volley	0 - 2
donderdag, januari 27, 2005	meisjes	1a2 -1a3	netbal	32 - 30
vrijdag, januari 28, 2005	LKR- LLN	1° jaars	Basket	30 - 26
maandag, januari 31, 2005	jongens	winn 1° j (1a2-1a4)	Basket	20 - 07
donderdag, februari 03, 2005	meisjes	winn 1° j (1a4-1a2)	netbal	2 - 0
maandag, februari 14, 2005	jongens	2a -2b	Basket	16 - 17
donderdag, februari 17, 2005	jongens	2a - 2c	Basket	12 - 28
maandag, februari 21, 2005	jongens	2b - 2c	Basket	10 - 50
donderdag, februari 24, 2005	meisjes	2a -2b	netbal	30 - 21
vrijdag, februari 25, 2005	meisjes	2a - 2c	netbal	35 - 19
maandag, februari 28, 2005	LKR-LLN	2-des	Basket	16 - 24
donderdag, maart 03, 2005	jongens	1-stes tg 2-des	Basket	17 - 26
vrijdag, maart 04, 2005	meisjes	1-stes tg 2-des	netbal	13 - 25
maandag, maart 07, 2005	LKR-LLN	6 C	zaalvoetbal	7 - 6
donderdag, maart 10, 2005	jongens	3-des	Basket	buiten comp.
vrijdag, maart 11, 2005	jongens	3-des	Basket	buiten comp.
maandag, maart 14, 2005	jongens	3-des	Basket	buiten comp.
vrijdag, maart 18, 2005	LCO - St - Jozefscoll	4-5-6° jaars	Basket	64 - 38

Scholendebating JCI

Op zaterdag 29 januari namen leerlingen van ons vijfde en zesde jaar deel aan de debatwedstrijd die georganiseerd werd door JCI (Junior Chamber International). De deelnemers kwamen tegen mekaar uit in de gebouwen van de VLEKHO in de Koningsstraat in Brussel.

JCI is een vormingsbeweging met meer dan 300.000 in meer dan 100 landen over de hele wereld. De beweging ontstond tijdens W.O. I in Amerika. Men had als doel een positieve bijdrage te leveren aan de gemeenschap. De leden zijn dynamische, enthousiaste mensen tussen 18 en 40 jaar oud, die zichzelf en hun omgeving ontwikkelen in diverse projecten, via het principe 'Learning by doing'. Een debattoernooi organiseren voor leerlingen van de laatste twee humaniorajaren is één van die projecten.

Bij een debat wordt er uitgegaan van een stelling, bijvoorbeeld : liever een huis dan een appartement. Door te tossen wordt bepaald welk team (een team bestaat uit drie leden : twee sprekers en een coach) voorstander is en welk tegenstander,

waarna beide ploegen 15 minuten krijgen om argumenten te verzamelen en te overleggen. Tijdens het eerste betoog (opzetbeurt) krijgt elk team de gelegenheid om zijn hoofdargumenten naar voor te brengen. De verweerbeurt (tweede betoog) dient om de discussie uit te diepen. Het derde betoog is de conclusie, waarin de teams een samenvatting van hun argumenten geven. Inhoud, strategie en stijl van de geleverde prestaties worden streng geëvalueerd door de jury, die bestaat uit leden van JCI en van een paar toonaangevende verenigingen.

Vanaf november werd die Angelsaksische debattechniek in onze lessen expressie (en tussen de middag) druk ingeoeffend, en werden de twee teams die onze school zouden vertegenwoordigen op 29 januari, aangeduid en speciaal getraind.

Ziehier de namen van onze deelnemers : Erwin Van Parijs (6C), Emilie Willens (5A) en Frederic Kubben (5B) vormden ons eerste team. Aurelie Pascal (6C), Ruben Boonen (5B) en Véronique Moors (5A) waren team twee.

De stellingen die ze voorgeschoteld kregen, luiden :

Vier uur slaap is voldoende
Liever een huis dan een appartement
Geen kind is beter dan één kind

Hoewel onze debaters zich weerden als de duivel en blijk gaven van een ruime algemene kennis en een voorbeeldige taalvaardigheid om hun gelijk te halen en de jury te overtuigen, zat er dit jaar geen finaleplaats in.

Niet getreurd, wij willen alle deelnemers en supporters van harte

bedanken voor hun inzet en hun steun. Volgend jaar in januari zijn wij er zeker weer bij als JCI hun scholendebating houden.

Wil je meer weten over de Jonge Kamer? Surf dan eens naar www.jci.be. Had je graag onze afgevaardigden aan het werk gezien? TV-Brussel heeft hen gefilmd.

R. Vandervaeren, leerkracht Nederlands

